

Referat fellessamling kommunereform 8-9. mai 2015

Tilstede: Kari Pettersen, Nils Nilssen, Jan Birger Holth, Jeanette M. Jansson, Bjørn Erik Lauritzen, Anne Kirsti Johnsen, Tone Ringsbu, Stian Stenseth, Unni Degnes, Bjørg T. Nilsen, Vidar Østenby, Marianne Hermanseter, Jan Mærli, Kari Mikkeldrud, Aina Sletner, Anne C. Fjugstad Nilsen, Lars Henrik Sundby, Hans Aanerud Sauge, Odd Gunnar Holtet, Espen Moe Olsen, Ragnhild Holmedahl, Siri Hovde, Anne Flaen, John-Ivar Udnesseter, Erik Tangstrøm, Siw Heggevik Lund, Per-Ole Rønning, Else Marie Stuenæs

«Suksessfaktorer for vellykket sammenslåing» ved Ole Sverre Lund, tidligere rådmann i Andebu

- Vestfold fra 14 til 4-5 kommuner (Lardal/Larvik, Sandefjord/Andebu/Stokke, Tønsberg/Nøtterøy/Tjøme, Re/Hof/Holmestrand/Sande/Svelvik og Horten)
- Alle ønsket å slå sammen Andebu og Stokke, men prosessene var for dårlige.
- Det lønner seg ikke å vente. Denne kommunereformen kommer ikke til å gå over.
- SAS-prosessen startet i 2004. Fullføres nå.
- 12 formelle forhandlingsmøter i SAS høsten 2014 mellom delegasjonene (ordførere, varaordførere og opposisjonsledere). Rådmennene forberedte møtene. Kalte det utredninger til å begynne med, men var i realiteten forhandlinger.
- Dette er krevende tidsmessig og arbeidsmessig. Man setter ikke dette i gang hvis man ikke mener det.
- Sluttdokumentet inneholder utfordringer ved en sammenslåing med løsninger.
- Begynte ikke med kommunenavn, men visste at det kom til å ende med at kommunen skulle hete Sandefjord.
- Skal forhandlinger mellom Rømskog og Aurskog-Høland føre fram, må storebror Aurskog-Høland være raus.
- Bygge en ny kommune sammen. Stokke og Andebu skal ikke innlemmes i Sandefjord.
- Har laget nye symboler – nytt ordførerkjede, nytt kommunevåpen.
- Spilleregler/samhandlingsregler må lages i fredstid. Ble utviklet til prinsipper som står i sluttdokumentet. For eksempel. «Kommunene er forskjellige, men likeverdige.»
- Forhandlingsutvalget skulle beslutte hva som trengtes å utvikles underveis i prosessen.
- Lokaldemokratiet var et sentralt punkt fra starten av.
- Målene for den nye kommunen må konkretiseres. Brukt mulighetsstudie.
- Videreutvikler nærmiljøutvalgene i Sandefjord: reell myndighet, konkrete oppgaver og penger til disposisjon.
- Alle kommunene må oppleve at tjenestetilbudene blir bedre. Der folk bor, må man levere tjenestene. Det må defineres. Skolestrukturen ble drøftet.
- Politikerstyrt prosess med rådmennene som ressurspersoner. Rådmennene la fram noen skisser til løsninger eller skisser til innspill som politikerne brukte i arbeidet. Dette ansvarligjorde politikerne voldsomt.
- Effektiviseringsgevinster skal komme innbyggerne til gode – bedre tjenester, flere tjenester.
- Dere kommer til å merke «Nå må vi benytte muligheten til å gjøre investeringer». Legg en plan for hva som skal være på plass før sammenslåing og hva som skal gjøres den første perioden etterpå.
- 61-69 % av befolkningen i de ulike kommunene var positive til sammenslåing.

- Nye Sandefjord kommune: ca. 64.000 innbyggere
- Veien videre: fellesnemnd, midlertidig prosjektleder, ny rådmann, grenseendringer, «stol-leken», kommunevalg 2015, konstituering av nytt kommunestyre i oktober 2016, ny kommune etableres 01.01.2017
- Ønske og mulighet for noen, ikke-ønske og trussel for andre.
- Sandefjord stor nok til å klare seg selv, Stokke og Andebu for små til å klare seg alene i et framtidsperspektiv.
- Utred tilstrekkelig, men ikke for mye. Man kan ikke utrede seg fram til en sammenslåing.
- Tegn et mulighetsbilde tidlig.
- Lag en framdriftsplan med et lite tidsplan.
- Husk å være raus!
- Åpenhet i prosessen på alle bauger og kanter: åpne møter, åpne dokumenter.
- Aktiv bruk av folkemøter og innbyggerundersøkelser
- Felles nettmøte mellom ordførerne
- Tenk forankring og enighet på tvers av politiske partier og kommunegrenser.
- Trygt sosialt miljø, god kjemi i forhandlingsutvalget – skape «vi»-tjeneste.
- Ri ikke politiske kjepphester, men ikke vær selvutslettende.
- Krevende å engasjere ungdom.
- Folkeavstemninger ble ansett for å gi mindre informasjon enn spørreundersøkelser.
- Folkemøter etter samme lest i alle kommuner: fylkesmannen innledet, rådmann om hva som er gjort, ordfører tok det politiske, alle innspill ble skrevet ned og tatt med til forhandlingsgruppen. Runde to: ordførerne orienterte om prosessen og resultatet.
- SAS lykkes ikke med å engasjere ungdommene. Distriktsenteret har mange forslag.
- Kommunereformen som strategisk punkt på ledermøtene. Vanskelig å beholde folk som man trenger i denne fasen.
- Drift av kommunen gikk bra under prosessen. En del interkommunale avtaler og samarbeid led under det.
- Samarbeidsavtalen skisserer det politiske, men sier lite om den administrative organiseringen. Det er overlatt til den nye rådmannen.

«Positive effekter og utfordringer ved en eventuell sammenslåing av Rømskog og Aurskog-Høland» ved tjenestelederne/kommunalsjefene i Rømskog og Aurskog-Høland

Punkter fra innledningene.

Økonomi

- Begge kommuner har en sunn og god økonomi. Ingen store utfordringer.
- Kommunesammenslåing utløser 40 millioner i reformstøtte.
- Sammenslåing vil gjøre at kommunene kommer godt ut. Rømskog har store utslag ved endringer av brukerbehov. Dette vil reduseres.
- Forenkling og tidsbesparende i forhold til eksisterende avtaler.
- Ganske like når det gjelder grunnholdninger til økonomi, bruk av penger, husholdning.
- Rømskog høyt opp på kommunebarometeret. «Rømskog er den vakrest pyntete brura.» Aurskog-Høland ligger godt an, også i sammenlikning med Asker og Bærum.
- Storebror og lillebrordimensjonen: Aurskog-Høland har raus som kommunemotto.

- Begge kommuner har planlagte investeringer som vil kunne komme en ny storkommune til gode.
- Se inn i glasskula: Kommunenes inntektssystem skal gås gjennom. Nytt opplegg fra 2017. Går antakelig ikke lettere tider i møte. Krav om effektive organisasjoner.
- Konklusjon: Ser muligheter. Det er ikke de store utfordringene i forbindelse med en eventuell sammenslåing. Handler om $1 + 1 = 2/1 + 1 > 2/1 + 1 < 2$. Her er det synergieffekter.

Personell

- Fokuset har ligget på tjenestene. Andre ting som lønnsnivå, antall ansatte og ulike avtaler tas senere.
- Rekrutteringssituasjonen går greit. Begge kommuner sliter litt med spisskompetanse. Vi får stort sett det vi trenger, resten leier vi inn. Gjelder i større grad Rømskog enn Aurskog-Høland.
- En del kompetanse er solokompetanse. Vi er ikke robuste nok hver for oss. Mer robuste sammen. Oppgavene vil utføres oftere noe som gir mer kjennskap til dem. Spesialkompetanse vil bli enklere å skaffe, beholde og utvikle i en større enhet.
- Sammenslåing vil gi mindre byråkrati, færre stoppunkter og slankere toppledelse. Gir mer effektivitet.
- Kort vei til tjenestene, kjennskap til brukerne gjør at stor samlokalisering av tjenester ikke er aktuelt. En oppgave som løses med god kvalitet må gjentas med jevne mellomrom. Jo mer komplekse oppgaver som skal løses, jo mer taler for en samling.
- Sammenslåing vil erstatte en del IKSer.
- Samlokalisering det som må samlokaliseres og la det som er tett knyttet til brukerne være hos brukerne. Endringene vil først og fremst være knyttet til tjenester som ikke er tett knyttet til brukerne.

Samfunn og utvikling

- Det er veldig mye likt mellom kommunene.
- Kommunene har en felles virkelighetsoppfatning og forståelse for flere av utfordringene innen samfunns- og næringsutvikling: Vi er landbruks/skogbruksbygder som er utkantskommuner i Osloregionen. Det er et økende press på areal og høy befolkningsvekst i området.
- På de fleste områdene vil det være små utfordringer med å samordne den praktiske oppgaveløsningen. Mye er allerede likt.
- Ved en sammenslåing vil Rømskog etableres som et grendesamfunn på lik linje med eksisterende grendesamfunn i Aurskog-Høland. Aurskog-Høland har bemanning og kompetanse til å håndtere dette.
- Begge kommuner har hatt satsing på næringsutvikling selv om fokuset har vært litt forskjellig. Dette gjør at det fortsatt vil være rom for videre satsing.
- På landbruk/skogbruk-siden tilhører kommunene samme tilskuddssone. Her er det i grunn bare snakk om kapasitetsøkning.
- På noen områder, som næringsutvikling, må det tas spesielle hensyn. Det er derfor viktig at det settes av tid til samkjøringsprosessen slik at den blir vellykket.
- Samkjøring av planverk vil være tidkrevende. Dersom kommunene ønsker å gå videre med sammenslåingsplanene, er det naturlig å vurdere om det skal lages en felles planstrategi, jmf. brev fra kommunalministeren datert 29.4.2015.

- Innenfor denne sektoren kjøper Rømskog en del tjenester av Marker/Indre Østfold bl.a. på plan, næring og landbruk/skogbruk. Det må finnes løsninger på hvordan dette skal organiseres ved en eventuell kommunesammenslåing.
- Det vil trolig være behov for å øke stillingsprosenten inne landbruk/skogbruk noe.

Oppvekst

- Vært mer opptatt av mulighetene (positive effekter) og ikke sett så mye på utfordringene.
- Tjenestetilbudet som skole, barnehage osv. må i hovedsak ligge der folk bor.
- Rømskog kjøper noen tjenester av Aurskog-Høland (PPT, ungdomsskole) og andre av Marker/Indre Østfold (barnevern).
- Har snakket om tverrfaglig samarbeid, kompetanse/kompetanseutvikling, finansiering og bemanning.
- Fagmiljøene kan tilføre hverandre erfaring og læring begge veier. Bli større og kan gjøre det lettere å rekruttere.
- Rømskog får tilgang til større og mer robuste fagmiljøer. Rømskogs fagkompetanse blir et supplement til Aurskog-Hølands fagkompetanse.
- Utfordringer er at Aurskog-Hølands fagkompetanse spres på flere brukere, mer geografisk spredning, økte reisekostnader og mindre nærhet til brukerne som også kan være en styrke for små fagmiljøer.

Helse og omsorg - NAV/helse og rehabilitering

- Vi har felles utgangspunkt gjennom fokus på å sikre innbyggerne helse- og omsorgstjenester av god kvalitet. Har samme tekniske innretninger (sykehus, meldingsutvekslingssystem, pasientjournalssystem og turnusplanleggingsverktøy) og godt etablert fellestjenester.
- Aurskog-Høland og Rømskog har jobbet sammen med samhandlingsprosjektet så vi kjenner hverandre godt og kjenner hverandres tjenester. Har kommunesamarbeid om bl.a. legevakt. I tillegg kjøper Rømskog tjenester av Aurskog-Høland.
- Flere 80 + eldre i Aurskog-Høland, færre i Rømskog. I Rømskog vokser 67 + gruppen. Viktig med forebygging og folkehelse.
- Mange av tjenestene er hjemmebasert. Kommunegrensene spiller derfor ingen rolle for tjenestetilbudet. Aurskog-Høland bor allerede spredt og mye ressurser går bort i å kjøre bil. Dette vil kunne bli et større problem i en enda større kommune. Å tenke sånn er å tenke at vi skal utføre tjenestene på samme måte i framtiden som i dag. Det er ikke sikkert.
- Aurskog-Høland har større fagmiljøer, flere yrkesgrupper, flere med spisskompetanse/spesialkompetanse og er mer robust, mens Rømskog er mer kreative, arbeider på tvers og bruker ressursene sine på en annen måte. Her kan vi lære av hverandre.
- Begge kommuner må utvikle strategi for å rekruttere og beholde kvalifisert arbeidskraft.

Teknisk drift og kultur/ utvikling og kultur

- Kan levere bedre og bredere tjenester til en lavere pris ved sammenslåing. Aurskog-Høland er også sårbare på enkelte tjenester.
- Får større gjennomslagskraft i forhold til NBRB, ROAF osv.
- To forskjellige prosti.
- Ta vare på og drifte bygdetun og andre museer på en god måte for det nye fellesskapet.

- Rømskog har privat vannforsyning. Aurskog-Høland har både privat og offentlig vannforsyning.
- Vil fortsatt måtte kjøpe noen tjenester, men klarer mer i fellesskap.
- Kulturtjenestene må fortsatt ligge desentralisert. Aurskog-Høland har idrettsråd og kulturråd som kan bidra positivt til en ny stor kommune.

Diskusjon i plenum

- Er regnestykket likt for Aurskog-Høland og Rømskog? Noen grupper sa det var små problemer, andre at det var store fordeler. Alle sa i grunnen at det er fullt mulig og at det er store fordeler knyttet til en sammenslåing. Vil innbyggerne i Aurskog-Høland merke at Rømskog kommer med? Hvordan vil innbyggerne i Rømskog oppleve å bli en del av en større kommune?
- Blir understreket at noen spesialtjenester vil nyte godt av en sammenslåing samtidig som kvaliteten i alle tjenestene opprettholdes. Lite skummelt å tenke på en kommune med større geografi. Mange tror allerede at Rømskog er en del av Aurskog-Høland pga. felles skole osv.
- Alle de administrative gruppene sier at de har tro på at innbyggerne får utført tjenestene de ønsker.
- Jeg har tro på dette og har hatt vi-følelsen helt siden første møtet.
- Et godt utgangspunkt at de tjenestene som trengs å sentraliseres, sentraliseres og resten skal være der folk er. Mange har som utgangspunkt at alt skal være som før. Vi må skape forståelse for denne sammenslåingen hos innbyggerne.
- Jeg ble positivt innstilt til det som ble lagt fram. Alt var positivt vinklet samtidig som det var løsningsorientert på utfordringene. Vi har samarbeidet med dere lenge og har gode erfaringer. Vi tenker likt og har samme bakgrunn med skog- og landbruk. Samme form for identitet i det store og hele.
- Tettstedene våre er fra de gamle kommunene som vi håper at vi kan få utslettet med denne runden. Da blir det bare en grense å forholde seg til.
- Vi ble advart mot slike nærmiljøutvalg på SNR møtet fordi da fokuseres det på lokalstedene og ikke på helheten.
- Administrasjonen vektlegger kompetanseutvikling og kompetanserekruttering. Vi klarer det alene, men sammen står vi sterkere.
- Jeg er ikke overrasket over presentasjonene fra administrasjonen. Vi vil fortsatt ha solokompetanse. Vil dette blir for smått? Er det robust nok?
- De gamle kommunegrensene er ikke så stort problem. Vi unner hverandre ting. Grendesamfunnet bygger opp under patriotismen som gjør det mulig å bygge hall på Hemnes for eksempel.
- Det eneste av de gamle tettstedene som mer eller mindre har blitt borte er Fosser. Mange av de tingene som var der har blitt borte. Alle de andre er sterke og livskraftige.
- Utfordringen er å få alle til å skjønne at hvis alle tettstedene skal ha alle tilbudene så blir ingen store nok. Vi må kanskje slippe det nærmeste for å beholde et eller to tilbud i kommunen. Vi er i ferd med å bli aurskog-hølendinger.
- Større enheter: Fet og Sørumsnes snakker med Skedsmo. Skal vi prate med Skedsmo, må Fet eller Sørumsnes være med. Vi skal jo møtes 19. mai: Fet, Sørumsnes, Rømskog og Aurskog-Høland for å se hva de andre tenker. Det blir en geografisk stor kommune med jernbane og 30.000 innbyggere, men stor gjeld. Blir vi en bedre kommune for de innbyggerne vi allerede har hvis vi går sammen med Fet og Sørumsnes? Jeg vet ikke. Dersom de ønsker å utrede mot oss, er det ikke sikkert at vi sier ja.

- Jeg har vært en pådriver for å få i gang denne prosessen i Rømskog. Denne prosessen er god. Nå er vi inne i det jeg vil. Når Aurskog-Høland nå snakker om Fet og Sørumsund, så begynner jeg å trekke meg tilbake og vi kommer inn i noe jeg ikke vil.
- Vi har ikke diskutert dette så veldig politisk. Vi utreder og ser på alle mulighetene. For å berolige dere så er det ingen som har uttrykt at vi vil inn mot Skedsmo.
- Det er mye viktigere for folk på Rømskog å sikre tjenestene enn det er for folk fra Aurskog-Høland fordi deres tjenester ikke er under press på samme måte. Livskvaliteten og kvaliteten på tjenestene er det som er viktig for oss. Folk er ikke opptatt av om administrasjonen flytter eller ikke, men tjenestene må bestå der folk bor.
- Prosessen så langt har vært veldig god og fører oss sammen både administrasjon og politikere. Jeg tror dette er liv laga. Det er viktig å se muligheter og ikke umuligheter. Vi har mye å tilby fra begge sider. Vi må se dette i et 2050-perspektiv.
- Det er valget en tar og ikke utredningene en gjør som er av betydning.

«Lokaldemokrati og folkevalgtrollen» ved Jan Engsmyr, tidligere ordfører i Sarpsborg kommune

- Opprinnelig 4 kommuner: Sarpsborg, Varteig, Tune og Skjeberg. Prosess startet på midten av 80-tallet.
- Sarpsborg var den rike kommunen med industri osv.
- Folketallet gikk ned i Sarpsborg, opp i kommunene rundt.
- Byen Sarpsborg var i ferd med å smuldre ned. Det var nødvendig å ta noen grep også med tanke på den voksende nabobyen Fredrikstad.
- Ikke mer arealer å bygge boliger på i Sarpsborg. Tune avga areal to ganger for at Sarpsborg skulle kunne vokse.
- Folkeavstemning resulterte i ja i Sarpsborg og nei i nabokommunene. Likevel skjønte alle at det ikke var noen vei utenom dersom man ville vokse.
- Nabokommunene «snyltet» på Sarpsborg – idrettshall osv.
- Ble vedtatt at man ikke skulle gjøre store investeringer osv. underveis i prosessen som den nye kommunen måtte overta.
- I 1992 var den nye kommunen en realitet.
- Innbyggertall før sammenslåing: 12.000 Sarpsborg, 14.300 Skjeberg, 2.200 Varteig, 14.500 i Tune. De største kommunene hadde klart seg alene, men regionen under ett hadde vært dårligere stilt.
- Ansettelsesstopp under prosessen. De andre kommunene hjalp til dersom det ble vakante stillinger osv. Dette sparte man minst 40 stillinger på. Mål å få ned antall ansatte. Ble laget romlige utdanningsordninger, en del fikk tilbud om førtidspensjon fra 60 år.
- Media var med på lasset. Ingen stor negativ diskusjon blant innbyggerne om sammenslåingen.
- Sarpsborgutvalget som forhandlet hadde som premiss at det skulle være 2/3 flertall for å kunne fatte vedtak.
- Noe av det første som skjedde var ansettelse av rådmann og sektorsjefer.
- Valgte hovedutvalgsmodell som alle kjente fra før.

- Viktig å få med seg de ansatte i en tidlig fase. Mange mente mye og ville ivareta sine rettigheter. Samlet dem i felleskonferanser for å gi informasjon slik at de ikke skulle bremse ned sammenslåinger.
- Mye diskusjoner rundt pensjonsordninger.
- Egen prosjektgruppe på eiendomsskatt der kommunene hadde ulikt utgangspunkt.
- Stor diskusjon om folkevalgtes arbeidssituasjon.
- Opprettet et sekretariat der vi hentet ut de beste ansatte fra de ulike kommunene for å utrede, skrive saker, drifte arbeidsgruppene og holde kontakten med de fire kommunene underveis.
- Ansattes innflytelse: var representert i alle gruppene med fulle rettigheter. En representant på heltid i felles sekretariatet. Alle som ønsket å være med inn i ny kommune, fikk ansettelsesgaranti - ble lovet jobb, men ikke nødvendigvis den samme jobben. Kombinert med utdanningsordninger der folk kunne skaffe seg mer kompetanse til den nye jobben.
- Kommuneøkonomi var et sentralt punkt. Dro med seg et underskudd på nesten 60 millioner som var opparbeidet i opprinnelseskommunene. Ble borte i løpet av 2 år.
- Kostnader for sammenslutninger 25 millioner. Fikk 17 millioner fra staten. Rammetilskuddet til kommunene ble redusert med 17 millioner etter sammenslutning.
- Hva mente innbyggerne om dette? De var opptatt av skole og barnehage. Politikerne sa det ikke var aktuelt å avvike småskoler. Etter 1992 har bare en skole blitt avvirket, men det var etter ønske fra foreldrene som mente det ble for få elever der.
- Støtte til friville organisasjoner: Nye kommunen brukte det beste fra alle kommuner slik at ingen fikk dårligere vilkår enn tidligere.
- Opprettholde identiteten til opprinnelseskommunene: Byggedager osv. ble etter hvert litt utvannet. Ved en større kommune mister man kanskje noe av det lokale engasjementet.
- Tre kommuner gikk inn i Sarpsborg. Beholdt kommunevåpenet til Sarpsborg.
- Noen endringer skjedde i lokalsamfunnene: Post og bank forsvant fra Varteig. Kanskje ikke som resultat av sammenslåingen. Fylte de tidligere rådhusene med aktiviteter.
- Ble en større enhet og fikk dermed mer innflytelse.
- Det ble større avstand mellom rådhuset og innbyggerne. Ville det skjedd likevel? Behovet for å henvende seg til kommunehuset har blitt mindre.
- Ble utstrakt delegasjon til rådmennene. Ble oppfattet negativt av politikere og innbyggere. Førte til færre politiske saker.
- Avveining mellom dette negative og hva som var nødvendig for å skape ny giv i regionen.
- Kravet til kompetanse i kommune-Norge blir stadig større. Større behov for ressurser og spesialkompetanse, noe som er enklere å gjennomføre i større kommuner.
- Viktig for oss å opprettholde grendene. Her stod skolene og lokalsentrene sentralt. Tatt utgangspunkt i skolene for å videreføre lokalsamfunnet. Legge ut nye boligfelt for å opprettholde grunnlaget for skolene.
- Kommunestyret var 69 representanter, formannskapet 19. Alle tidligere representanter fikk mulighet til å være med videre. Etter valget kom det bare 19 kvinner inn av 69 representanter. Hele den nye kommunen ble representert. Første perioden var det mye snakk om de gamle kommunene, men det ble slutt etter hvert. Nå er det 43 representanter.
- Kommunesammenslåinger er ikke farlig.
- Stor politisk aktivitet, ingen problemer med å stille lister.
- Engasjementet i tettstedene er opprettholdt. Gjorde grep for å sikre bosettingen i tettstedene.

- I Skjeberg og Tune rådhus sitter det kommunalt ansatte. I Varteig rådhus er det barnehage og kompetansesenter.

Gruppearbeid

Oppgave 1: Lokalt politisk engasjement

- Hvordan kan vi øke valgdeltakelsen?
- Tverrpolitisk stunt for å vekke folket ved å hive inn noen brannfakler?

Oppgave 2: Lokal identitet

- Tettsted og nærmiljø er viktig å ta vare på. Bygge boligområder rundt skolene, å opprettholde nærmiljøene.
- Vi har mange felles identiteter og likhetstrekk: skog, natur, friluftsliv. Begge er både grense- og utkantskommuner.
- Eldre flytter inn i leiligheter, og selger husene. Yngre barnefamilier etablerer seg. Utfordringen er at det bør legges til rette for store attraktive tomter, og for å få flere ressurssterke innbyggere.

Oppgave 3: Politisk organisering

- Fortsatt formannskapsmodell med hovedutvalg slik som begge kommuner har nå.
- Viktig å ha gode engasjerte hovedutvalgsledere.
- Nærmiljøutvalg kan slå begge veier – kan være positivt, men kan også gjøre at fokuset havner på lokalsamfunnet og ikke på helheten. Slike lokalutvalg kan være ad hoc utvalg som kan brukes for å utrede ting ved behov. Da vil de bli et supplement til ordinær politisk struktur.

Oppgave 4: Politikerrollen

- Styrke bevisstheten om geografisk spredning i hver enkelt partiorganisasjon, grundige nominasjonsprosesser.
- Mulig med frikjøp i deltidsstillinger av gruppeledere?
- Risiko dersom det blir elitepolitikere.
- Betydning av et godt samarbeid med lokalavisen både for å vise innbyggere at debatten går, og "hjelp til" slik at Indre blir kjent med sakene.
- Bruke hjemmeside og Facebook som informasjonskanal.
- Utfordring at politikere skiftes ut med jevne mellomrom, viktig med overlapp av bemanning i prosjektgruppene for å få solid kvalitet.
- Har tro på at det er enklere å holde engasjementet oppe dersom ikke enheten blir stor, vi tror Vabo sin konklusjon ikke stemmer for oss.

Oppgave 5: Lokalpartienes rolle

- Skal være politisk styrt prosess. Vi skal ikke la administrasjonen styre prosessen.
- Administrasjonen skal ikke konkludere.
- Begge kommunestyrene må sitte i kommunestyret i første periodene i en periode. (47 representanter) Trappes ned etter hvert.

- Partiene må sikre geografisk spredning på listen som det gjøres i dag.
- Felles kommunevalg i 2019.
- Framdriften i prosessen må fortsette ved møter mellom politikere og administrasjonen i begge kommunene.
- Folkemøter er en viktig arena. At politikeren fra Aurskog-Høland blir med på folkemøte på Rømskog for å ufarliggjøre "storebror".
- Viktig at politikerne i Aurskog-Høland snakker opp det å slå seg sammen med Rømskog og har fokus på det som er positivt.
- Har i dag mange arenaer som det samarbeidet på i dag. Vil forenkle f.eks. på det å følge opp avtaler.
- Har positiv effekt for begge kommunene.

Veien videre

Ordførerne Kari Pettersen og Jan Mærli oppsummerte:

- Begge kommunene gjør veivalg/retningsvalg i juni/august. Vil avgjøre om vi skal gå videre i prosessen sammen.
- Framdrift er lagt i utredningen som har blitt framlagt på denne samlingen.
- Felles formannskapsmøte med gammelt og nytt formannskap i begge kommuner møtes i november-desember 2015.
- Felles kommunestyremøte i februar 2016. Viktig at dette skjer før kommunestyrene skal fatte de endelige vedtakene skal fattes.

Rømskog 9. mai 2015

Kari Pettersen

Jan Mærli

Ordfører Rømskog

Ordfører Aurskog-Høland

Anne Kirsti Johnsen

Siri Hovde

Rådmann Rømskog

Rådmann Aurskog-Høland

Else Marie Stuenæs

referent